

Kära läsare!

Välkommen till ett rekordtjockt nummer av Läkartidningen, fullpackat med inspirerande läsning av både hårdtuggat och lite lättare slag.

Just frågan om balansen mellan »lätt» material och mera allvarligt stoff är den eviga tankenöten för en redaktör, också för den som fått privilegiet att redigera en högkvalificerad medicinsk tidskrift.

Jag läser krönikorna av Richard Horton och Richard Smith, mina kolleger på The Lancet respektive British Medical Journal, och finner att de bägge är inne på precis samma tankegångar som jag själv.

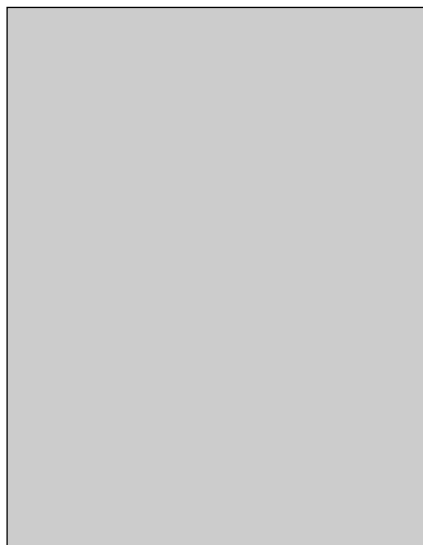
Och alla undrar vi förstås: kanske har pressen i sin nuvarande form inte någon framtid? Är inte vi människor på väg att bli var och en sin egen redaktör, nu när den skrivna tidningen når in i våra hem via datorer och multimediaäventyr? Börjar rentav cirkeln sluta sig: samlingsplatsen vid den gamla bypumpen efterträdd av internet och cyberspacetillvaron, där vem som helst, hur lätt som helst, kan konstruera sin egen virtuella verklighet?

Richard Smith ställer till och med den kusligt tillspetsade frågan »Behöver världen BMJ?»

Själv menar jag att tidningen som fenomen betraktat är en sådan genial konstruktion (den tryckta tidningen såg dagens ljus i början av 1600-talet) att den inte kommer att behöva se slaget förlorat mot elektroniken.

Men den står naturligtvis inför en utmaning som kräver en kraftanstängning som inte har ett dugg med högstämda deklamationer, hypereffektiv produktionsstyrning och trendig design att göra, utan blott om något som i grunden är ganska okomplicerat: journalistisk kompetens och fantasi, en dygnetruntvarande identifikation med tidningen och en lika total och kärleksfull identifikation med läsekretsen.

Klockan tickar för oss alla i mediavärlden. Vi måste ta oss tid att tänka.

Hjärtligt välkommen till vår monter på riksstämman och professor Leif Furhammars pristävling i »läkarfilmkunskap». På bilden ses Rock Hudson i »En läkares samvete».

Den legendariske doktor Georg Lundberg, svenskättlingen och chefredaktören på The Journal of the American Medical Association, JAMA, har till och med gått så långt att han har tillsatt en tjänst på sin tidning som har som uppgift att fortlöpande kartlägga och analysera läsekretsens förväntningar och krav på tidningens omdaning.

Det går bra för Läkartidningen just nu, vi är på väg att hitta en spännande form – och i den processen är ni som läsare i allra högsta grad delaktiga. Vi vill absolut inte göra något över huvudet på er.

Jag kan garantera er att jag själv aldrig blir riktigt nöjd med den tidning vi producerar, även om den då och då råkar bli rätt hygglig.

Jag tänker på den gamle Arthur Christiansen (1904–1963), ett av tabloidhistoriens största namn, som dog en tidig morgon läsande sin Daily Express. Han sa allt som egentligen behöver sägas i frågan: »Visa mig en

nöjd redaktör, så ska jag visa dig en dålig tidning.»

Den största frustrationen för en chefredaktör är att han ständigt blir uppmärksam på tidningens brister, allt det som saknas i den. När chefredaktören gång efter annan märker saknaden av dessa avgörande procent i innehållet som kunnat bilda en lyckad helhet, inser han hur oerhört ömtålig en tidningsredaktion är som arbetsplats.

Men just nu jobbar vi väldigt hårt för att göra Läkartidningen till ett verkligen förtroendeväckande och stimulerande språkrör för medicinsk forskning, efterutbildning och ståndpunktstagande. Den ska vara ett samlande forum för hela läkarkåren. Vi ska bidra till att vidareutveckla etiska och kulturella ideal i den medicinska traditionen, samt på olika vis främja den hälsopolitiska debatten.

Läkartidningen ska vara en tidning som inte bara speglar medicinen i sig, utan också fungerar som läkarkårens och även samhällets samvete. Den ska stämma överens med det beröm vi nyligen fick av Dagens Nyheters kultursida: »...den tycks ibland nästan ensam om att hålla etikdebatten aktuell och levande här i landet.»

Jag vill att den publicistiska tree-nigheten vetenskap-doktorskänsl-etik ska avspeglas i våra artikelval, rubriker och bilder. Läkartidningens journalister och vetenskapliga rådgivare har som mål att skapa den bästa och mest fördomsfria och kvalificerade medicin-journalistiken, och vi vill gärna dela vår arbetsglädje med er läsare.

God fornøjelse! Mats Ekdahl
ansvarig utgivare